VOLEIUL ROMÂNESC RETROGRADAT DE PROPRIILE SALE SLĂBICIUNI

Aspect din timpul dezbaterilor problemelor voleiului în redacția ziarului nostru.

MASA ROTUNDĂ ORGANIZATĂ LA REDACȚIA ZIARULUI NOSTRU

Volei! Ce joc simplu! O frînghie între doi stîlpi, doi pomi, și o minge. Terenuri simple, reguli ușoare, la îndemîna oricui! Salturi în aer, mingi pasate și apoi expediate în terenul advers. **Joc de fete,** cum se spunea acum 30 de ani. Numai că în prezent, dacă-i vorba de competiții, fetele joacă viguros ca băieții de pe vremea pionieratului acestui sport.

Între voleiul de ieri și de azi este, poate, cea mai mare diferență de forță și calitate, ca în nici un alt sport. Nici fotbal, nici tenis, nici rugby...

De aceea strălucirea voleibaliștilor noștri de pînă acum 3—4 ani, uimise și încîntase.

S-au adunat în jurul nostru, la redacție, cîțiva din cei mai importanți slujitori ai acestui sport, în frunte cu președintele lor. Aceiași care au gustat din dulceața succesului iar acum sînt îngînduraţi de amărăciunea regresului. Îi privim, îi ascultăm cum disecă, sincer și necruțător, un organism care s-a închistat. S-au spus multe și adevărate. Dar cel mai mare adevăr este că la volei ne-au luat-o alții înainte fiindcă au fost mai ambițioși, mai realiști, mai sfidători cu principii învechite. Pentru că s-au pregătit mai mult, mai concentrat, mai însetați de gloria sportivă, după care azi fug incomparabil mai mulți decît cu doi sau cinci ani în urmă.

Exact ceea ce cred că s-a înțeles din masa noastră rotundă, atunci cînd fiecare a vorbit despre posibilitatea prezenței voleiului românesc în 1972, la Olimpiada de la München.

Aurel C. NEAGU

Rezultatele obținute de reprezentativele României la recentele campionate mondiale de volei, desfășurate în Bulgaria, au dezamăgit pe iubitorii acestui sport. De altfel, din păcate, se poate spune că există în această ramură sportivă o suită de insatisfacții. La **„Cupa Mondială" (Berlin, 1969)** echipa masculină s-a clasat pe locul VII, la **campionatele europene de tineret de la Tallin (1969),** formația feminină n-a avut acces în finală, iar la **Universiadă (Torino, 1970),** reprezentativa studențească de fete — care s-a confundat cu națională — a ocupat locul IX...

Revenind la campionatele lumii din Bulgaria care trebuiau să însemne pentru voleiul românesc un bun prilej de a infirma comportările de pînă acum, trebuie să menționăm că ocuparea locurilor șapte în clasamentele finale, — atît la băieți cît și la fete — este departe de a fi conformă cu speranțele, cu investițiile morale și materiale. Fără a omite faptul că în echipa masculină au existat chiar de la debutul competiției indisponibilități **(Tirlici și Crețu,** apoi — pe parcursul întrecerii — **Schreiber și Drăgan)** trebuie să afirmăm de la bun început că eșecurile amintite au la bază cauze profunde, care vizează întreaga structură a voleiului românesc.

Ziarul nostru, ca și alte ziare, a atras atenția la momentul cuvenit asupra unor carențe evidente ce se manifestă atît în procesul de instruire, cît și în educația sportivilor. Astfel, în 1969, ziarul nostru a publicat două suite de materiale critice intitulate **„JALOANE ALE MEDIOCRITĂȚII"** și **„CĂILE UNEI SPECTACULOASE RETROGRADĂRI".** Deși au pus în discuție probleme de maximă importanță, articolele respective n-au produs ecou la federația de specialitate.

Situația în care a ajuns voleiul de performanță din țara noastră, rezultatele de slab nivel obținute în arena internațională — care au culminat cu cele de la recentul C.M. — ne-au determinat să reluăm dezbaterea, organizînd o masă rotundă.

Am invitat factori de răspundere din federație și de la cluburi și am avut satisfacția de a-i vedea prezenți la redacție — și deosebit de activi în discuție — pe tovarășii DR. PETRE DUMITRESCU — președintele F.R. Volei, CONF. UNIV. NICOLAE MURAFA — președintele colegiului central al antrenorilor, AUREL DOBINCĂ — secretar general al F.R.V., N. SOTIR și N. TARCHILĂ — antrenori federali, DR. MIRCEA ALBUȚ — arbitru internațional, DR. G. CHEREBEȚIU — antrenorul lotului, antrenorul emerit GH. CONSTANTINESCU, FLORIN VLĂDESCU, — profesor de psihologie, maestra emerită a sportului DOINA IVĂNESCU și HELGA BOGDAN — căpitanul echipei reprezentative feminine. Din partea redacției noastre au fost prezenți, **Aurel C Neagu,** redactor șef, **Hristache Naum** și **Aurelian Brebeanu,** redactori.

În intenția redacției a fost ca dezbaterea să cuprindă întreaga activitate a voleiului. Invitații noștri au optat pentru separarea problemelor. Și, astfel, la capătul a circa patru ore de discuții, au fost cristalizate opiniile în privința voleiului masculin, cel feminin urmînd să facă obiectul unei noi mese rotunde. Acesta este și motivul pentru care materialul, de astăzi se referă în exclusivitate la chestiunile ce privesc activitatea băieților.

PRINCIPALA CAUZĂ A INSUCCESELOR: CARENȚELE PREGĂTIRII

Indiferent care ar fi ordinea primelor trei echipe din lume (R.D. Germană, Bulgaria, Japonia — așa cum arată clasamentul final, sau Japonia, R.D. Germană, Bulgaria — ordine valorică, după cum susțin cei mai mulți dintre specialiști) **este clar că acestea formează o primă grupă, departajată de cei de-al doilea pluton** (Cehoslovacia, Polonia, U.R.S.S., România) **prin pregătirea superioară pe care o dețin medaliatele ultimei ediții a C.M.**

Deși unii participanți la masa rotundă s-au ocupat, uneori în detaliu de celelalte formații, interesul general l-a format, desigur, echipa României și problemele ei. De aceea vom consemna numai acele aprecieri care se referă la voleibaliștii români.

Vă amintiți că, la ediția din 1966 (Praga) a C.M., reprezentativa României se clasase pe locul II. **Evident, ea se afla atunci în primul eșalon al voleiului mondial. După patru ani, înregistrăm o categorică retrogradare, deși pe plan tehnico-tactic n-au apărut noutăți de structură.** Care este atunci explicația? **Majoritatea celor prezenți la discuție** (N. Sotir, dr. G. Cherebețiu, A. Dobincă, dr. M. Albuț, prof. Florin Vlădescu) **susțin că PIERDEREA POZIȚIEI A FOST CAUZATĂ DE MULTIPLELE CARENȚE ÎN PREGĂTIRE.** Din punct de vedere tehnico-tactic, dar MAI ALES AL PREGĂTIRII FIZICE, **lotul nostru s-a prezentat la C.M. din Bulgaria sub nivelul actualelor exigențe internaționale.**

Referitor la aceste cauze, dezbaterile au scos în evidență greșelile comise în ultimii trei ani de antrenorul T. TĂNASE.

„Am cunoscut lipsurile antrenorului lotului național — **spunea tov. P. Dumitrescu, președintele F.R.V.** — și poate am greșit neluînd măsuri mai devreme." **S-au spus pe nume (e drept, cam tîrziu) cîtorva dintre carențele manifestate pe parcursul pregătirilor. Astfel,** antrenamentele au fost stereotipe, lipsite de variație, fără cursivitatea necesară — **ceea ce a dus la crearea unor jucători roboți, doar executanți fără o contribuție personală la cizelarea elementelor de tehnică și tactică.** Pregătirea fizică insuficientă a redus potențialul jucătorilor, fapt evidențiat de incapacitatea echipei de a susține în același ritm partide-maraton.

O contribuție nefastă a avut-o renunțarea la pregătirea în aer liber. **Începînd cu juniorii, mergînd pînă la formațiile divizionare — toate echipele se antrenează și joacă numai în sală. Or — subliniau** dr. Cherebețiu și N. Sotir — **este știut că** antrenamentele în aer liber contribuie la pregătirea atletică a sportivilor, **dau posibilitate să fie îmbunătățite procedeele tehnice. S-a renunțat, de asemenea, la antrenamentele cu haltere și consecințele au fost evidente.**

Carențele în pregătire și-au găsit confirmarea și în testele efectuate cu prilejul C.M. De pildă, în ceea ce privește mobilitatea coloanei vertebrale, lotul României se situează pe locul 22 (!!) din 24 de echipe supuse examenului. **Nu trebuie omis faptul că la același test pe primele două locuri s-au situat formațiile Japoniei și R.D. Germane.**

Luîndu-și în preajma campionatului mondial (cu o lună înaintea startului) răspunderea pregătirii lotului, colectivul tehnic condus de dr. G. Cherebețiu nu putea remedia decît în proporții minime neajunsurile cumulate pe parcursul a trei ani. Această stare de fapt nu poate fi imputată, desigur, numai antrenorului T. Tănase ci, — așa cum afirma cu hotărîre dr. M. Albuț — **activul federației (îndeosebi secretarul general** A. Dobincă **și antrenorul federal** N. Tărchilă) **au partea lor de vină în menținerea acestei intolerabile situații. Deși e cunoscut faptul că antrenamentele nu sînt individualizate, că în echipă domnește o stare de încordare, că multe lucruri sînt făcute la întîmplare, biroul federal — sesizat în nenumărate rînduri — nu a avut tăria să treacă la măsuri radicale.**

INTERESE CONTRADICTORII ÎN RELAȚIA FEDERAȚIE-CLUB

Un alt aspect asupra căruia participanții la masa rotundă au insistat a fost acela al relațiilor dintre federație și cluburile sportive. Amintindu-se faptul că în ultimii ani jucătorii selecționați în loturi s-au întîlnit de foarte puține ori pentru pregătire în comun (afirmație făcută de **N. Sotir, G. Cherebețiu, A. Dobincă)** și pentru perioade restrînse, că unele cluburi au pus mai presus interesele proprii (participarea la „C.C.E.", Spartachiadă, campionat), că au fost cazuri cînd **pur și simplu a fost refuzată participarea la pregătirea lotului și că, mai ales, în sînul lotului s-au alcătuit bisericuțe pe baza apartenenței de club,** vorbitorii au ajuns la cauze. Principala este ATMOSFERA ÎNCORDATĂ CARE DOMNEȘTE ÎN RELAȚIILE DINTRE FEDERAȚIE ȘI CLUBURI. Fără îndoială, este inadmisibil ca o serie de cluburi (în primul rînd Steaua — la băieți și Penicilina — la fete) să abordeze problemele numai de pe poziția intereselor proprii, să condiționeze pregătirea centralizată de obiectivele cluburilor, să nu-și aducă eficient și continuu contribuția la alcătuirea și pregătirea în cele mai bune condițiuni a echipei naționale, cea care are cele mai importante obiective în activitatea internațională. S-a uitat cu prea multă ușurință faptul că reprezentativa României are de apărat prestigiul voleiului românesc și, deci, și al fiecărui club în parte.

Pe de altă parte, neînțelegerile dintre jucători, grefate pe pregătirea precară, au contribuit și ele la agravarea lipsei de coeziune.

La menținerea acestor grave carențe a contribuit și faptul că la conducerea echipei reprezentative a fost ani de-a rîndul antrenorul unui club sportiv. În speță Steaua. Lipsit de obiectivitate, antrenorul respectiv a avut în vedere, în general, interesele echipei sale. Federația nu numai că nu a luat măsuri, dar a încurajat acest compromis, modificînd (prin antrenorul federal N. Tărchilă) planurile de pregătire după dorințele antrenorului T. Tănase.

Din discuțiile pe marginea acestui punct a reieșit că federația n-a fost totuși o victimă a situației de mai sus. Poziția pe care o are — de for conducător al voleiului din România — dădea dreptul F.R. Volei **să ia măsurile necesare pentru protejarea intereselor echipei naționale,** fără a leza însă drepturile legitime ale cluburilor. S-ar fi putut întreprinde acțiuni pentru corectarea unor stări de fapt nemulțumitoare, să caute și să găsească o formulă de conducere tehnică a naționalei care să fie conformă cu interesele unei bune reprezentări a voleiului românesc la campionatele continentale și mondiale, la Jocurile Olimpice.

ÎN SELECȚIE — O ÎNLĂNȚUIRE DE ERORI

Deși n-a fost prima problemă abordată, selecția — modul cum este realizată, și repercusiunile unei activități neștiințifice — a constituit pe parcurs un capitol important în discuție.

A ieșit în evidență faptul că există o înlănțuire de erori în depistarea și selecția elementelor pentru echipele de volei, începînd cu prima treaptă — formațiile de juniori —, continuînd cu cea de la echipele divizionare și încheind cu reprezentativa națională. *Din constatări reiese că în majoritatea cazurilor criteriile de selecție sînt neștiințifice.*

La C.M. a fost constatată diferența de înălțime medie dintre sextetul de bază românesc și principalele competitoare la titlul mondial. Dr. G. Cherebețiu *explica însă că la minusul de statură se adaugă și cel de lungime a segmentelor care, împreună, împietează asupra loviturii de atac, promptitudinii la blocaj și chiar siguranței în execuții.*

Rectificări nu se pot face decît începînd de la juniori, apoi la echipele divizionare și, în cele din urmă cu efect la reprezentative naționale. Iată de ce se subînțelege ca o necesitate stringentă elaborarea unor criterii științifice pe baza cărora să se facă selecția în toate secțiile de volei din țară. *Deși există o comisie pentru selecția juniorilor, unii participanți la discuții (printre care și dr.* M. Albuț) *și-au exprimat îndoiala că ea este îndeajuns de competentă. Se pune, deci,* problema realcătuirii ei, a cooptării unor oameni care să aibă cunoștințele necesare, autoritatea științifică pentru elaborarea normelor generale.

Vorbind despre selecție, prof. Fl. Vlădescu, afirma că este neglijată o latură de maximă importanță: cea psihologică. Neținîndu-se seama de acest aspect, sînt selecționați oameni care din punct de vedere psihic nu au baza necesară pentru obținerea unor mari performanțe. În actuala echipă națională sînt jucători cu care poți merge sigur la... înfrîngere, tocmai din cauza acestei deficiențe. Alături de elementele de natură psihologică, ce ar trebui să stea la baza selecției, se află și cele privind calitățile fizice ale viitorilor voleibaliști, aptitudinile lor.

Tot la acest capitol ar trebui menționat și faptul că la echipele divizionare se manifestă o inexplicabilă adversitate față de promovarea veritabilelor talente. *Din interese meschine, de moment, pentru obținerea unui rezultat îndeobște nesemnificativ, sînt menținuți jucători plafonați, dar rutinați, lăsîndu-se sezoane întregi pe banca rezervelor tineri talentați. A fost cazul voleibaliștilor* Codoi, Oros, Dumănoiu *(Dinamo) ș.a.*

Sînt, poate, chestiuni de amănunt. Coroborate, ele au produs însă adînci fisuri în procesul de pregătire și formare a echipelor, creînd un climat nefavorabil alcătuirii unei puternice reprezentative naționale. *Pentru că, DACĂ LA LOT SÎNT FOLOSIȚI JUCĂTORI CARE LA CLUB STAU PE BANCA REZERVELOR, ESTE DE LA SINE ÎNȚELES RANDAMENTUL ECHIPEI NAȚIONALE.*

Sîntem total de acord cu cele spuse în această direcție de antrenorul N. Sotir: „SĂ PUNEM O DATĂ PICIORUL ÎN PRAG ȘI SĂ FACEM O OPERAȚIE RADICALĂ!"

Discuțiile au continuat. S-au spus multe lucruri, marea lor majoritate foarte interesante. Spațiul nu ne-a permis să menționăm însă decît acele aspecte care pot face obiectul unor măsuri urgente de redresare a voleiului masculin din țara noastră. În final, notăm cîteva dintre propunerile făcute de participanții la masa rotundă, pe care le supunem discuției Biroului F.R. Volei:

- **Elaborarea unor criterii științifice de selecție (la care să contribuie profesori de educație fizică, tehnicieni, medici, psihologi) și urmărirea utilizării lor în toate unitățile.**
- **Schimbarea concepției de pregătire prin introducerea antrenamentelor în aer liber, a exercițiilor cu haltere, precum și individualizarea lor, atît la cluburi cît și la lotul național.**
- **Introducerea în lotul național a unor tineri cu reale perspective.**
- **Stabilirea perioadelor optime pentru pregătirea în comun, în vederea omogenizări echipei.**
- **Crearea unei echipe de lucru — alcătuită din tehnicieni reputați — care să urmărească atît evoluția reprezentativei noastre cît și a celor mai puternice formații de pe glob. Înregistrările pe bandă de magnetofon și grafice, filmele și descrierile să formeze un ajutor prețios în munca de pregătire a naționalei.**
- **Rezolvarea problemei antrenorilor cu normă întreagă la echipele de divizia A, ținîndu-se seama de faptul că în momentul de față peste 90 la sută din acești tehnicieni sînt numai cu jumătăți și sferturi de normă.**

sportul în lume

PE AGENDA PATINAJULUI

Iată locurile și datele de disputare ale principalelor competiții mondiale și continentale, din actualul sezon de patinaj: ARTISTIC: campionate mondiale, 23—28 februarie — Lyon; campionate europene, 2—7 februarie — Zürich. VITEZĂ: campionate mondiale masculine, 13—14 februarie — Göteborg (Suedia); campionate mondiale feminine, 6—7 februarie — Helsinki; campionate europene masculine, 23—24 ianuarie — Deventer (Olanda); campionate europene feminine, 30—31 ianuarie — Leningrad; campionatele de sprint ale I.S.U., 20—21 februarie — Inzell (R.F.G).

SUZANA MAKAI PRINTRE FRUNTAȘE

În turneul internațional feminin de șah de la Sofia, după 9 runde, în fruntea clasamentului se află Sikova **(Bulgaria) cu 6 p, urmată de** Konopleva **(U.R.S.S.) — 5½ p,** Veroczi **(Ungaria) — 5 p și** Suzana Makai **(România) 4½ p.**

LUPTĂ STRÎNSĂ ÎN TURNEUL DE LA VINKOVCI

BELGRAD. — Încă două runde, în turneul internațional de șah de la Vinkovci, au permis marelui maestru cehoslovac Vlastimil Hort să revină pe primul loc în clasament, pe care-l părăsise după o remiză cu maghiarul L. Szabo. În runda a 8-a, Hort l-a învins pe Ozanici (Iugoslavia) și totalizează acum 5½ puncte, fiind urmat în clasament de Taimanov (U.R.S.S.) — 5 (1) p, Gligorici (Iugosl.) 4½ (2) p. Larsen (Danemarca), Szabo (Ungaria) și Marici (Iugosl.) 4½ (1) p, Petrosian (U.R.S.S.) și Minici (Iugosl.) 4½ p, Bronstein (U.R.S.S.) 4 (1) p. etc. Poziția liderului este însă destul de șubredă, dat fiind numărul mare de partide întrerupte, în care urmăritorii săi cei mai apropiați pot culege puncte.

Alte rezultate: Ozanici — Larsen 0—1, Taimanov — Bertok 1—0, Bronstein — Parma ½—½, Szabo — Petrosian ½—½, Quinteros — Taimanov ½—½.

ARTHUR ASHE ÎNVINGĂTOR ȘI ÎNVINS...

DENVER, 13 (*Agerpres*). Turneul internațional de tenis de la Denver a fost cîștigat de americanul de culoare *Arthur Ashe* care în finală l-a învins cu 6—2, 5—7, 6—3 pe *Charlie Pasarell* (Porto Rico). Proba de dublu a revenit cuplului format din *Kodes* (Cehoslovacia) și *Osborne* (S.U.A.), care au dispus în finală cu 5—7, 6—4, 7—5 de americanii *Ashe - Riessen*.

În turneul internațional de tenis de masă din Nepal

JUCĂTORII DIN R. P. CHINEZĂ ÎNVINGĂTORI ÎN FAȚA CELOR DIN JAPONIA

Cu ocazia Festivalului Sporturilor care a avut loc la Katmandu, capitala Nepalului, s-a desfășurat și un mare turneu internațional de tenis de masă. Au fost prezenți, pe lîngă jucătorii țării gazdă și cei din R. P. Chineză și Japonia. Manifestînd o formă deosebită, sportivii chinezi au cucerit toate titlurile, remarcîndu-se, în special, fostul multiplu campion al lumii, Ciuan Țe-tun.

Rezultate, SIMPLU BAIEȚI, sferturi de finală: Ciuan Țe-tun-Kasai (Japonia) 3—2 (13, —21, —18, 16, 18), Si En-tin (R.P. Chineză)—Abe (Japonia) 3—0 (16, 17, 11), Iu Cian-ciun (R. P. Chineză)—Imano (Japonia) 3—2 (11, 10, —17, —25, 18), **finala:** Ciuan Țe-tun—Li Cin-kuan 3—0 (17, 18, 18); **SIMPLU FEMEI, sferturi de finală:** Li Ho-nan (R. P. Chineză)—Sakamoto (Japonia) 3—0 (17, 13, 11), Cen Huai-yin (R.P. Chineză)—Konno (Japonia) 3—1 (18, —18, 13, 19), **finala:** Lin Hui-cin (R.P. Chineză)—Li Ho-nan 3—0 (13, 16, 17); **DUBLU BARBAȚI, semifinale:** Ciuan Țe-tun, Li Cin-kuan—Imano, Abe 3—1 (—18, 13, 16, 17), **finala:** Ciuan Țe-tun, Li Cin-Kuan — Iu Cian-ciun, Si En-tin 3—1 (16, —16, 14, 14); **DUBLU FEMEI: semifinale:** Lin Hui-cin, Cen Huai-yin — Konno, Sakamoto 3—1 (—15, 6, 20, 19), **finala:** Li Ho-nane Li Li-Lin Hui-cin, Cen Huai-yin 3—0 (13, 13, 18), **DUBLU MIXT, sferturi de finală:** Lin Hui-cin, Su Kuo-si—Sakamoto, Imano 3—0 (12, 8, 12), Li Ho-nan, Li Cin-kuan — Konno, Abe 3—0 (9, 15, 16), **finala:** Cen Huai-yin, Iu Cian-ciun — Li Ho-nan, Li Cin-kuan 3—0 (16, 13, 20).

ÎN C.C.E. LA TENIS DE MASĂ

La Kiel s-a disputat întîlnirea dintre echipa locală *TTK* și formația suedeză *Huskvarna Sodra*, contînd pentru primul tur al „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă (feminin). Sportivele vest-germane au terminat învingătoare cu scorul de 5—1.

CAMPIONATE DE HOCHEI

- **În campionatul U.R.S.S.** conduce echipa Dinamo Moscova cu 17 p urmată de T.S.K.A. Moscova cu 12 p, însă cu 2 jocuri mai puțin. Locul trei este ocupat de S.K.A. Leningrad cu 12 p.
- **În campionatul Cehoslovaciei** s-a disputat derbyul dintre echipele Slovan Bratislava și ZKL Brno. Hocheiștii din Bratislava au obținut victoria cu scorul de 5—1 (3—0, 1—1, 1—0).

HOTĂRÎRI ALE COMITETULUI EXECUTIV C.I.O.

Iată cîteva din cele mai importante hotăriri luate de comitetul executiv al Comitetului olimpic internațional, împreună cu diferite comisii ale C.I.O., în recentele reuniuni desfășurate la Lausanne.

— *Congresul olimpic din 1973 va avea loc în Bulgaria, reluînd — după o pauză de 43 de ani — o formă largă de dezbatere a problemelor olimpismului, preconizată de Pierre de Coubertin. Congresul din 1973 va reuni, în afara membrilor C.I.O., pe președinții Comitetelor olimpice naționale și pe președinții federațiilor sportive internaționale. Vor mai fi invitați de asemenea factori de răspundere ai unor instituții și organizații care se preocupă de promovarea sportului și a educației fizice.*

— *S-a avizat favorabil un vast program de asistență și ajutor acordat Comitetelor olimpice naționale. Acest program prevede: organizarea unor cursuri tehnice, publicarea unor materiale de tehnică sportivă și de amenajări sportive, consolidarea independenței și a autorității Comitetelor olimpice naționale, o intensă promovare a sportului prin competiții cu caracter de masă (Jocuri ale tineretului).*

— *S-a hotărît ca membrii comitetului executiv al C.I.O. să se întîlnească cu reprezentanții Comitetelor olimpice naționale în septembrie 1971, la München, unde va avea loc, în prealabil, cea de a V-a Adunare Generală a Comitetelor olimpice naționale.*

LIVERPOOL, ECHIPA CU LEGENDE...

O amuzantă coincidență a făcut ca a doua zi după tragerea la sorți în „Cupa europeană a tîrgurilor" să intru într-o librărie londoneză de pe Oxford Street, exact în momentul cînd avea loc lansarea cărții „Liverpool We love You" (în traducere: „Liverpool, noi te iubim"). Ați înțeles, probabil, că personajul principal nu era altul decît... F.C. Liverpool, viitoarea adversară a lui Dinamo București în amintita competiție continentală!

Lăsînd la o parte titlul atît de patetic al cărții, oricine vine în Anglia își poate da repede seama că echipa de pe Anfield este una dintre răsfățatele ligii. Poate că din pricina marilor vedete care au trecut pe aici, poate pentru că Liverpool face parte dintre echipele care au reușit să cîștige mult rîvnita Cupă a Angliei, poate pentru cele șapte titluri de campioană cucerite de-a lungul anilor, sau poate pur și simplu din pricina numeroaselor legende care s-au țesut în jurul ei. Astfel, se zice că primele trofee obținute chiar în anul înființării — 1892 — în Lancashire League Championship și Liverpool Senior Cup, care pur și simplu au fost furate din vitrinele clubului de un grup de fanatici necunoscuți, ar urma să fie restituite în ziua cînd Liverpool va cîștiga pentru a treia oară Cupa Angliei!... Erau unii care sperau ca evenimentul să se producă imediat după victoria din finală asupra lui Leeds, în 1965, dar minunea nu a avut loc...

În perioada postbelică, două nume au dominat în teamul de la Liverpool: scoțianul Billy Liddell și Roger Hunt. Amîndoi și-au cucerit celebritatea prin șuturile lor necruțătoare. Billy Liddell este deținătorul unui record de longevitate sui generis: 492 de jocuri în prima ligă a Angliei! Despre Hunt nu mai trebuie să vorbim, cei mai mulți dintre noi îl cunosc de la campionatul mondial din 1966. Poate e cazul să notăm doar că în sezonul '61—'62 înscria 41 de goluri, cifră care, trebuie să recunoaștem, este într-adevăr de invidiat.

Numai că anii au trecut, Liddell și-a agățat pantofii în cui, Hunt s-a transferat la Bolton, foștii echipieri nu mai sînt atît de tineri. Dar, într-o zi a venit Bill Shankly... El a intrat ca o furtună în viața echipei. N-a ezitat, astfel, ca — în pofida voinței tuturor — să-l trimită pe tușă chiar pe portarul Tommy Lawrence, cunoscutul internațional scoțian, aducîndu-l la lumină pe tînărul Ray Clemence. Apoi, a făcut achiziții care la prima vedere păreau mai mult decît riscante: l-a transferat de la „Wolves" pe atacantul Alun Evans, un jucător care la cei 20 de ani ai săi demonstrează o mare clarviziune în teren. A avut curajul să-l înlocuiască pe fundașul central Ron Yats, cu Larry Lloyd, un uriaș de 22 de ani, aproape necunoscut. Shankly a motivat spunînd: **„Lloyd este mai robust decît Yats și puternic ca un taur. Dar, cel mai important e că nu se teme de nimic".**

TOMMY SMITH sau „fundașul de fier"

Un jucător neobișnuit de dinamic este Bobby Graham, descoperirea sezonului trecut, care face o redutabilă linie cu Witham. Se pare că ultimul este pe cale să preia rolul deținut în echipă de Roger Hunt.

Cum era și firesc, am ținut cu tot dinadinsul să văd la lucru, într-un meci de campionat, pe elevii lui Bill Shankly. Prilejul mi-a fost oferit de meciul Southampton-Liverpool, disputat pe terenul primei formații. Dacă n-aș fi știut dinainte care sînt localnicii și care oaspeții, s-ar fi putut cu ușurință schimba rolurile. Liverpool a abordat jocul cu dezinvoltură și chiar cu aplomb, hărțuind tot timpul adversarul prin pase șutate pe extreme de la 20—30 m. Cei doi înaintași-sprinteri. Ian Callaghan (pe dreapta) și Peter Thompson (pe stînga), prezenți în lotul englez pentru Mexic, mi-au făcut o impresie de subtili tehnicieni, cu o rezistență superioară la eforturi îndelungate. Adăugați la aceasta impetuozitatea lui Alun Evans, flerul lui Graham (care, accidentat zilele trecute, nu pare să se restabilească curînd), plasamentul lui Hughes, extraordinarele plonjoane executate de Clemence sau intervențiile „tari" ale lui Tommy Smith (mare nedreptățit al campaniei pentru Mexic) și veți avea o imagine a ceea ce înseamnă azi F. C. Liverpool.

Nu e mai puțin adevărat că aceeași echipă a dovedit, în meciul de care vă spuneam, că poate comite și greșeli copilărești. Golul cu care au cîștigat pe nedrept cei din Southampton a fost de fapt opera unui fundaș de la... Liverpool.

Se poate spune fără nici un fel de exagerare că actuala serie de jucători de la Liverpool se remarcă prin **tinerețe, supleță și robustețe.** Rămîne de văzut cu ce se va înlocui rutina. În orice caz, antrenorul Bill Shankly este optimist atunci cînd declară fără rezervă: **„Avem cea mai bună, cea mai puternică echipă din istoria clubului nostru. Anul 1970 va fi un an al succesului pentru noi. Îmi dau dreptul să spun asta tinerețea și fantezia băieților mei".**

Ținînd cont de prezența în primul pluton al ligii, dar mai ales neuitînd că Liverpool a eliminat recent pe Ferencvaros, înclin să cred că vom avea un adversar dintre cei mai valoroși, poate unul dintre cei mai reprezentativi pentru „noul val" al fotbalului englez.

Sau, cum ar spune un bun amic de al meu, o echipă în jurul căreia se țes noile legende...

ARISTIDE BUHOIU

-ultimele știri-ultimele rezultate-ultimele știri-

UN MECI DE FOTBAL MAREA BRITANIE — EUROPA?

Londra. Cu prilejul înmînării premiului „Ghetele de Aur", acordat celor mai buni fotbaliști britanici, purtătorii de cuvînt ai soccerului insular au făcut cunoscută intenția organizării unui meci Marea Britanie—Europa. Întîlnirea ar urma să aibă loc anul viitor pe stadionul Wembley, fiind prima de acest gen. Formația Marii Britanii în meciul preconizat va fi alcătuită din jucătorii care au primit „Ghetele de aur": **Banks** (Anglia) — **Kay** (Scoția), **England** (Țara Galilor), **Bobby Moore** (Anglia — căpitanul formației) — **Cooper** (Anglia), **Bremner** (Scoția), **Ball** (Anglia) — **Johnstone** (Scoția), **Ron Davies** (Țara Galilor), **Hurst** (Anglia), **Best** (Irlanda de Nord).

Herrera își va putea relua activitatea peste o lună

După accidentul de automobil suferit de Helenio Herrera, s-a constatat o fractură de coastă și o leziune la vertebra a 7-a dorsală. Doctorul Scagliet a apreciat că Herrera este în afară de orice pericol și după o lună își va putea relua activitatea.

METREVELI, CAMPION AL U.R.S.S.

În finala campionatelor unionale de tenis, care au avut loc la Moscova, Aleksandr Metreveli a dispus cu scorul de 6—4, 6—4, 6—3 de Tomas Lejus. La feminin, pe primul loc s-a clasat Olga Morozova.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrală 11 10 05, secția corespondenți 11 51 09, interurban 72 și 286; telex: sportrom buc, 180. Tiparul: I. P. „Informația", București 40368